

53. møde.

Onsdag den 21. januar kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Petra Petersen* til landbrugsministeren.

Agter regeringen at tillade, at smørprisen på hjemmemarkedet forhøjes?

Petra Petersen: Jeg har rettet mit spørgsmål til ministeren, fordi dagbladene har bragt et forlydende om, at smørret igen skal stige i pris. Nu er smørprisen i dag så høj, at det i smørlandet Danmark efterhånden er blevet en luksus for en meget stor del af landets befolkning at spise smør; det gælder jo i høj grad de dårligststillede af arbejderklassen, og det gælder vore rentenydere. Den høje smørpris føles meget urimelig, og den føles vist endnu mere urimelig, fordi befolkningen ved, at hjemmemarkedsprisen i forvejen ligger højt og højere end Englandsprisen. Iøvrigt synes jeg, det er urimeligt at lade smørret stige på nuværende tidspunkt, så kort tid efter pristalsberegningen; jeg finder det forkasteligt, fordi det vil betyde en yderligere udgift til arbejderne, en udgift, som de jo ikke får dækning for i lang tid fremover.

Landbrugsministeren (Sønderup): Udfra den almindelige prisdannelses princip vil det under normale forhold blive betragtet som naturligt, at landbruget opnår samme pris for sine produkter til hjemmemarkedet som til eksport; det princip har været almindeligt anerkendt her i landet. I perioder har man ønsket at sikre forbrugerne visse fødemidler til en lavere pris end eksportprisen, nemlig gennem statstilskud til nedsættelse af forbrugerprisen; sådanne tilskudsordninger eksisterer stadig for enkelte varearters vedkommende. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at man bør søge at undgå nye tilskudsordninger af den nævnte art og iøvrigt også tilstræbe dels en omlægning og dels en afvikling af de bestående. Regeringen kan derfor ikke til-

træde, at der iværksættes foranstaltninger med henblik på at nedbringe smørprisen på hjemmemarkedet.

Iøvrigt er der grund til at understrege, at der fra mejeribrugets side er ført en meget moderat prispolitik, når henses til de priser, der i den senere tid er opnået for smør til eksport. Smørprisen her i Danmark ligger og vil stadig ligge væsentligt lavere end i de fleste andre lande. Udviklingen i smørforbruget på hjemmemarkedet tyder da heller ikke på en reaktion fra forbrugernes side imod smørprisen. Smørforbruget har i det sidste halvandet år ligget nogenlunde konstant eller har måske snarere udvist en svag stigning, og det kan godt gøres med følgende tal: i andet halvår af 1951 var det gennemsnitlige forbrug på hjemmemarkedet 643 t ugentlig, i første halvår af 1952 var det 641 t ugentlig, men i andet halvår af 1952 var der en stigning til 681 t.

Af de bemærkninger, jeg her har fremført, vil det altså for den ærede spørger fremgå, at vi ikke har til hensigt at foretage noget med hensyn til en reduktion af smørprisen på hjemmemarkedet.

Petra Petersen: Jeg er slet ikke i tvivl om, at forbruget af smør ligger lige så højt i dag, som det har gjort tidligere. Det er klart, at når smørret har været rationeret og bliver givet fri, vil forbruget forøges. Men det er ikke den brede befolkning, der er købere af smørret i dag, for det er jo rigtigt, som jeg siger, at en stor del af befolkningen ikke har råd til at købe det. Men det var i og for sig ikke det, det drejede sig om. Det, det drejede sig om, var, hvorvidt det er rimeligt at forhøje prisen. Der er heller ikke tale om at give tilskud til smørprisen; der er tale om, at vi i dag på hjemmemarkedet betaler mere, end englænderne betaler for smørret; og hvis landmændene og forhandlerne er tilfredse med Englandsprisen, hvorfor skal prisen så ligge så højt på hjemmemarkedet? Jeg ved godt, at tredielandsprisen er højere, men det må dog være rimeligt, at forbrugerne i Danmark får smørret til samme pris, som englænderne giver.

Landbrugsministeren (Sønderup): Som jeg sagde indledningsvis, har det altid været anerkendt, at hjemmemarkedsprisen under normale forhold skulle være sammenfalden-